

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 4 Maja 1869.

Wtorek.

Dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1869.

Rano ciepła st: 4, w połud: c st: 8
Wysokość wody st: 2 c. 9 (Ubywa)

Stan barometru:
na odmianę.

Wschód Słońca g. 4 m. 26
Zachód „ „ 7 „ 28

Dziś, ŚŚ. Florjana M. i Moniki.
Jutro, Śgo Piusa Papieża.

Prenumerata Kurjera Warszawskiego, wynosi: w Warszawie rocznie rs. 4 kop: 80; półrocznie rs. 2 kop: 40; kwartalnie rs. 1 kop: 20; miesięcznie kop: 40; za odnośnienie do domu, dopłaca się kop: 5 na miesiąc. Numer pojedynczy w Kancelarzędzie Redakcji kop: 5. Na prowincji i w Cesarstwie, rocznie rs. 8 półrocznie rs. 4; kwartalnie rs. 2

Adress Redakcji Kurjera Warszawskiego: Plac Teatralny, N° 473 c., dom W. L. Zabłockiej.

W Niedzielę w kościele archikatedralnym i metropolitalnym Śgo Jana, wotywę miał JX. Skrzypkowski, sumnę celebrował JX. kanonik Działkowski, kazanie wypowiedział JX. Seroczyński;—w kościele Śgo Marcina sumnę celebrował JX. Andrzej Rządki, kazanie miał JX. Prosper Niemiński;—w kościele Przem. Pańs. sumnę miał JX. Siewierski, kazal JX. Karpiński. Odegrano mszę Stefaniego, na Offertorium modlitwę Guadaluiniego (sopran), Sanctus Bethowena, na Benedictus hymn Flotowa (tenor) na Anglus „Tantum ergo“ Vintera pod kierunkiem p. Grabowskiego;—w kościele na Pradze sumnę celebrował JX. Klatka, kazanie wygłosił JX. Bieliński, a chór odśpiewał mszę Krogulskiego Nr 1; — w kościele Śgo Krzyża sumnę celebrował JX. Domański, kazanie miał JX. Antoni Gąsiorowski, a naukę po primarii JX. Regulski.

— Wczoraj w kościele metropolitalnym, wotywę odprawił JX. kan. Działkowski, z kąd w asystencji całego kleru odbył processjonalny pochód do kościoła Śgo Marcina; podobnie processje odprawione zostały z kościoła Śgo Krzyża, celebrował JX. Kaz. Gąsiorowski do kościoła Śgo Józefa Op., kazal na sumnie JX. Magnuski, a na nieszpiorach JX. Dobrowolski; z kościoła Śgo Alexandra do kościoła Św. Trójcy na Solcu; z kościoła Panny Marji do Śgo Kazimierza; z kościoła Karola Boromeusza do Śgo Antoniego; z kościoła Pragskiego JX. Klatka do figury na końskim targu. Dziś z tychże kościołów w porządku powyższym odbyły się processje do kościołów: ŚŚ. Anny; Śgo Kazimierza na Tamce; Śtej Babary; Śgo Jacka; Narodzenia N. Marji Panny; do Krzyża przy rogatce Żabkowskiej na Pradze.

— Jutro ostatnie modły z processją o zachowanie plodów ziemi i odwrócenie klęsk. Początek temu nabożeństwu dał Śty Mamert we Francji. Processje takowe postępować będą z Katedry do Śgo Ducha (naprzeciw ulicy Mostowej); od Śgo Krzyża do Śgo Józefa, Oblubieńca N. Marji Panny (obok pałacu Namiestników); z kościoła Śgo Aleksandra, do kaplicy w szpitalu Dzieciątka Jezus; z kościoła Panny Marji, do Śgo Franciszka przy ulicy Zakroczymskiej; z kościoła Śgo Karola Boromeusza, do figury pod rogatkami Wolskimi, z kościoła na Pradze, na cmentarz Kamionki.

— W kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, przejeżdżający przez Warszawę, Alumn Seminarjum Płockiego, nowo-wyświęcony w Kielcach na kapłana Jks. Nikodem Ważyński, podczas sumny, odpra-

wił mszą św. zwaną Primicjami, udzielając wiernym błogosławieństwo przez kładzenie rąk na głowę. Asystujący temuż Neopresbyterowi za Archidyakona Jks. Majewski w treściwej mowie przypomniał wielkie i święte obowiązki kapłańskie, zachęcając do najściślej- szego zachowania tychże. Jks. Targoński z Jks. Grudzińskim asystowali również, pierwszy za Djakona a drugi za Subdjakona świeżo pocztukującemu Lewicie w Winnicy Chrystusa.

— Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej raczył, na dniu 28 stycznia r. b., udzielić senatorowi warszawskich departamentów senatu rządzącego, szambelanowi Dworu Jego Cesarskiej Mości, radcy tajnemu *Skibi-kiemu*, w nagrodę za służbę długoletnią i odznaczającą się gorliwością, order św. Anny klasy lej.

(Dz. Warsz.)

— Kommissja Najwyżej Ustanowiona, do oszacowania nieruchomości, w obrębie Esplanady Warszawskiej Aleksandrowskiej Cytadeli i Fortu Śliwickiego położonych, przystępując obecnie do ocenienia posesycji i gruntów podlegających wywłaszczeniu na rzecz Skarbu na przedmieściu Pradze położonych, wzywa niniejszem właścicieli częściowych ziemi oznaczonej Nrami 114 i 115, albo ich pełnomocników, aby się w przeciągu dni ośmiu, od niniejszego ogłoszenia stawili w powyższej Kommissji, celem przedstawienia praw swoich i dowodów na własność wyżej wspomnianych części ziemi, a to stosownie do ogłoszenia Kommissji zamieszczonego w Nrze 15 „Kurjera Codziennego“ r. b. Kommissja powyższa mieści się w pałacu Brühlowskim, w drugim skrzydle wychodzącym na ulicę Niecałą.

—3064—

— W Rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej, za Nrem 110, wydanym, zamieszczono: Znowu dostrzegać się daje, że do ogrodów Saskiego i Krasińskiego, wpuszczane bywają psy, które, oprócz tego że nieprzyjemne robiąc wrażenie na spacerującą publiczność, szczególnie na damy i dzieci, mogą stać się przyczyną jakiego nieszczęśliwego wypadku, ale nadto uszkadzają klomby i gazony.

Jakkolwiek w skutku niejednokrotnie wydawanych rozporządzeń, ze strony Policji przedsiębiorane są środki, w celu niewpuszczania psów do ogrodów, lecz po większej części przestrzeganiem bywa względem psów waleśających się lub należących do osób z niższej

klasy ludności, tymczasem pp. officerowie i wiele innych osób wyższej sfery, nie przestają przyprowadzać do ogrodów psów swoich.

Z tego powodu ponownie jak najmocniej polecam Komisarzom cyrkulów 1/11 Zamkowego, 7 Wolskiego 5/6 Powązkowskiego, 2/3 Sobornego i 4 Bielańskiego, zalecić podwładnej sobie służbie, i oznaczonej do ogrodów, ściśle przestrzegać: ażeby oprócz małych na sznurkach prowadzonych, żadne inne psy czyjakolwiek bądź własnością będące, do ogrodów Saskiego i Krasińskiego wpuszczane nie były.

Ażeby nieznaną osobą, nielepszego rozporządzenia nikt tłumaczyć się nie mógł, stosowne ogłoszenie w gazetach właściwych zamieszczone zostanie; prócz tego odniosłem się do Komendanta miasta o stosowne poinformowanie osób wojskowych.

Niezależnie od tego zniósłem się z Prezydentem miasta, ażeby zakaz powyższy dla wiadomości publicznej przybić polecił przy wszystkich wejściach do obu ogrodów, jak również ażeby miejscowa służba ogrodowa, wszelkie w tym przedmiocie do jej obowiązków odnoszące się wymagania Policji — akuratnie spełniała. (G. Polic.)

— *Urząd loterii w Królestwie Polskiem.* — Stosownie do § 5 przepisów i objaśnień planu 112-ej loterii klasycznej, ciągnięcie 4-ej klasy tejże loterii odbywać się będzie w dniu 28 i 29 kwietnia (10 i 11 maja) r. b. od godziny 10-ej z rana, w sali Banku Polskiego, o czem urząd loterii, podając do wiadomości, uprzedza zarazem wszystkich w tej loterję grających, aby z odmianą swych losów pośpieszali, gdyż wygrana, jakaby przypaść mogła, tylko okazielem losu z klasy właściwej płaconą będzie. — Naczelnik urzędu *Loescheir*. Sekretarz urzędu *Jk. Noiński*. (D. W.)

— *Dyrekcja Rządowa Teatrów Warszawskich*, podaje do publicznej wiadomości, że dla usunięcia dających się dotkliwie, zwłaszcza w porze letniej, uczuwać niedogodności, z powodu ciasnoty i gorąca w Sali widzów Teatru Rozmaitości, sztuki z repertuaru tego Teatru, w dni wolne od widowisk w teatrze Wielkim, dawane będą na scenie tego ostatniego teatru, z obniżeniem przytem ceny miejsc w tymże teatrze, odpowiednio do cen Teatru Rozmaitości i ustanowieniem ich jak następuje:

Łoża 1go piętra rsr. 5 i na zakł. dobroc. k. 20, łoża parterowa rs. 5 i na zakł. dobr. k. 20, łoża 2go piętra rs. 3 kop. 50 i na zakł. dobr. k. 20, łoża 3go piętra (galerjowa) rs. 2 kop. 25 i na zakł. dobr. kop. 20, amfiteatr 1go piętra w pierwszych 4ch rzędach rs. 1 i na zakł. dobr. kop. 5, w następnych rzędach kop. 75 i na zakł. dobr. kop. 5, amfiteatr 2go piętra kop. 60 i na zakł. dobr. kop. 5, krzesła w pierwszych 4ch rzędach rs. 1 kop. 20 i na zakł. dobr. k. 5, w następnych 4ch rzędach rs. 1 i na zakł. dobr. k. 5, w ostatnich i bocznych rzędach kop. 75 i na zakł. dobr. k. 5, galerja miejsce numerowane kop. 45 i na zakł. dobr. kop. 5, galerja miejsce nie-numerowane kop. 30, paradyz kop. 15.

Środek ten wprowadzony będzie w wykonanie od dnia 23 kwietnia (5 maja) r. b., czyli od środy, włącznie.

Dla uniknięcia wątpliwości na afiszach o takich przedstawieniach, zamieszczaną będzie wzmianka o obniżeniu cen w tych słowach: „Cena miejsc znizona“.

Dyrekcja Dróg Żelaznych Warsz.-Wied. i Warsz.-Bydgoskiej, podaje do powszechnej wiadomości, że począwszy od włącznie d. 6 b. m.. sprzedawane będą w Warszawie w każdą Niedzielę i dni świąteczne, biletyienne 2ej i 3ej klasy z powrotem bezpłatnym, na spacery zamiejskie do Skierniewic i stacji pośrednich, z wyjątkiem stacji Radziwiłłów, a to na wszystkie pociągi osobowe, wychodzące z Warszawy o godz. 6-ej minut 30 z rana, oraz o 11ej i 1-ej minut 33 z południa.

Bilety spacerowe ważne są jedynie na dzień ich wykupienia; powrót więc bezpłatny nastąpić winien w tymże dniu, pociągami przychodzącymi do Warszawy o godzinie 3-ej i 5ej minut 38 po południu, oraz o 8 minut 50 w wieczór, lub extra-pociągiem, który w razie zwiększonej liczby passażerów, wyprawiony będzie ze Skierniewic o godzinie 7-ej minut 48 wieczorem. — Warszawa d. 1 Maja 1869 r.

(1—3 — 3064 — (Dz. W.)

— Przyjechali do Warszawy: senator tajny radca *Zejmern* i generał-major *Buturlin*, z Petersburga; — wyjechali zaś: rzeczywisty radca stanu *Korzybski*, do Grodna; generał-lejtnant *Dytrych*, do Petersburga.

— *E* — Wiek XVIII-ty był rzeczywiście epoką geniuszów.

W Germanji, podzielonej na drobne państwa, szarpanej walką stronnictw i zawiścią pojedynczych władców, osłabionej długoletnimi wojnami o religiję, w połowie zeszłego stulecia ukazują się prawie jednocześnie dwaj ludzie, zamykający w sobie całą epokę i górujący nad nią olbrzymią siłą geniuszu.

Szyller i Gete, te dwie potęgi samodzielne w twórczości, niezależne od siebie, a wzajemnie się uzupełniające, równe siłą geniuszu, a tak różne w przejawach ich działalności, przedstawiają dla myśliciela niewyczerpane pole do studjów porównawczych.

P. Lewestam, zamierzając rozebrać dwa dramaty Szyllera, na wstępie ósmej swojej prelekcji, zatrzymał się nieco nad ogólną charakterystyką poety i kilkoma dosadnymi rysami skreślił różnice pomiędzy nim, a twórcą „Fausta”. Gete ze szczygółów życia wznosił się, według prelegenta, w idealne sfery praw powszechnych, rządzących ludzkością. Cierpienia indywidualne i klęski powszechne, uniesienia radości i jęki rozpacz, słowem wszystko co na ziemi, stanowi życie, w poezji Getego zlewa się w ogólną harmoniję idei uprawniającącej wszystko, co istnieje z olimpijskim spokojem ducha.

Szyller przeciwnie, żył i cierpiał z ludzkością, ideały, piękna i prawdy z własnej myśli przenosił w życie rzeczywiste i w niem je kształtował. Złączony silnemi węzłami z epoką, wśród której żył, odczuwał wszystkie jej wstrząśnienia i burze, walcząc bezustanku przeciwko złemu, w imię sprawiedliwości i prawdy.

Józef Krzysztof Fryderyk Szyller, urodził się w miasteczku Marbach, w Wirtembergji, dnia 11go listopada 1759 roku. Ojciec jego był kapitanem, a następnie inspektorem ogrodów książęcych. Poeta podczas pobytu w uniwersytecie, w 18-ym roku swego życia, a 1777-ym ery chrześcijańskiej napisał tragedję: „Zbójcy”, która przedstawiona w Mannheimie 1781 r., ogromne zrobiła wrażenie. Szyller zawarł w niej całe oburzenie podnioslejszych umysłów owej epoki, prze-

ciwko średniowiecznym petom, jakimi myśl ludzka wtedy jeszcze była skowana.

Trajedja ta, której ocenieniem zajmował się pan Lewestam w niedzielnym odczycie, pomimo wielu błędów i niedokładności, promienieje genjuszem i wykazuje już dalszy jego kierunek.

Prelegent zwrócił uwagę swoją na wady tego utworu, na przesadę w pojedynczych ustępach, potworność w treści, a nadewszystko na ciągłe uganianie się za efektami; całość jednak owiana jest nieśmiertelnem totnieniem poezji, a wrzące uczucie wyrwające się z młodzieńczej piersi poety, w tak silnych maluje się barwach, że interest dramatyczny stopniuje się i wzrasta ciągle w duszy widza, dochodząc w akcie ostatnim do najwyższego szczytu grozy traicznej.

Walke dwóch przeciwnych sobie pierwiastków natury ludzkiej, odmalował poeta na tle stosunków rodzinnych, wcieliwszy w postaci dwóch braci: Karola i Franciszka Moorów, idee podstawowe zbrodni i cnoty, których starcie w dramacie wywołał.

Po tylu recenzjach i sprawozdaniach, jakie w ostatnich czasach oceniali: „Zbójców” Szyllera, uważamy za zbyteczne przytaczać tu dalszą treść ostatniej prelekcji pana Lewestama, a to tembardziej, że treściwe a więc niedokładne jej przedstawienie, którem zmuszeni jesteśmy warunkować się tutaj—uwłaczałoby całości, bardzo starannie przez Prelegenta opracowanej. Zdaje nam się, że filippika wymierzona przeciwko szkole realistycznej w dramacie dzisiejszym (do której nawet Emil Augier niesłusznie został policzonym), jako nie będąca w rzeczywistym związku z traktowanym przedmiotem, mogła być w prelekcji pominięta.

— Za spokój duszy ś. p. Aldegundy **Lewieckiej**, onegdaj zmarłej, w dniu 5 b. m., to jest we Środę, odbędzie się w kościele Śgo Marcina, przy ulicy Piwnej, o godzinie 10tej rano, Nabożeństwo żałobne; na które pozostali krewni zmarłej, Przyjaciół i Znajomych zapraszają. —3090— (5083)

— W piątek, t. j. d 7go b. m., jako w wigilją imienia ś. p. Stanisława **Lilpop'a**, odbędzie się w kościele Śgo Aleksandra, o godz. 10-ej z rana, nabożeństwo żałobne za duszę jego, na które pozostała żona wraz z dziećmi Krewnych, Przyjaciół i Znajomych zapraszają. (1—2 —3,092— (5,138)

— Dnia 1go b. m., po przyjęciu ŚŚ Sakramentów, po krótkiej i ciężkiej słabości, przeżywszy lat 45, przeniosła się do wieczności, Bibjanna z Ratyńskich, **Grochowicka**, żona byłego kommissarza ekonomicznego w księstwie łowickiem. Eksportacja zwłok nastąpi dziś, dnia 4go b. m., o godzinie 7ej po południu, z kościoła Śgo Antoniego, przy ulicy Senatorskiej, na cmentarz powązkowski, na którą pozostały mąż wraz z synami i córką, zapraszają Familję i Znajomych. —3058— (5,181.)

— Ś. p. Franciszek **Larski**, rodem z gubernji Podolskiej, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony ŚŚ Sakramentami, dnia 2-go Maja, w wieku lat 54, zakończył życie. Pozostała w smutku żona w nieobecności familji, zaprasza Przyjaciół i Znajomych na żałobne nabożeństwo w kościele Panny Marji na Nowem Mieście, w dniu 4 b. m., o godz. 11-tej rano, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia o godzinie 7 wieczorem na cmentarz Powązkowski.

—3066— (5082)

— Dyonizy **Broniewski**, obywatel, przeżywszy lat 56, w dniu 2-m b. m. rozstał się z tym światem. Pograżona w smutku żona, wraz z dziećmi, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych na eksportację zwłok w dniu 5-m b. m., o godzinie 4-tej z południa, z kościoła Przemienienia Pańskiego, przy ulicy Miodowej, na cmentarz powązkowski odbyć się mającą.

—3091— (5151)

— Ś. p. Bolesław **Kossowski**, syn Karola i Ludwika z Żychlińskich, zmarł w dniu 2-gim Maja b. r. wieczorem, w wieku lat 36. Wyprowadzenie zwłok jego z kaplicy kościoła Śgo Jana Bożego, nastąpi w dniu 4-tym b. m., t. j. we Wtorek, o godzinie 6-tej po południu, na które zaprasza się Krewnych, Przyjaciół i Znajomych. —3096— (5135)

— W dniu 1 Maja b. r., po krótkiej i ciężkiej słabości zesła z tego świata Eleonora z Świętochowskich **Stypułkowska**. Pozostały mąż wraz z trojgiem dzieci, zaprasza na eksportację zwłok na cmentarz powązkowski w d. 5 Maja o godzinie 4-tej po południu z kaplicy Dzieciątka Jezus. —3107— (5148)

— Ś. p. Franciszka z Bleskich **Kopycińska**, żona officialisty sądowego w Wydziale I-m Sądu Pol. Popr., przeniosła się do wieczności.

— W dniu 22 z. m. zmarł Ks. Jakób **Sielski**, proboszcz parafji Trzuszczany, w dycecji lubelskiej.

— Pozostały w głębokim smutku mąż z córką, wraz z matką i całą familją, składają serdeczne pożegnowanie Przyjaciółom i Znajomym, którzy w dniu 2-gim t. m. towarzyszyć raczyli smutnemu obrzędowi odprowadzenia do wiecznego spoczynku zwłok przedwcześnie zgasł j. Amelji z Karwowskich **Krupe**, oraz zaprasza na żałobne nabożeństwo za spokój jej duszy w dniu 5-tym Maja, to jest we środę o godzinie 9-tej z rana w kościele Śgo Antoniego, przy ulicy Senatorskiej odbyć się mające. —3070— (5143)

— W sobotę o godzinie 7½ wieczorem, w kościele Śgo Krzyża, przed wielkim ołtarzem Jks. Regulski pobłogosławił związek małżeński, zawarty pomiędzy panem Antonim **Makarewiczem**, właścicielem składu wyrobów złotniczych, a panną Emilją **Olsztyńską**.

— Dzisiaj w kościele Śtej Anny obchodzona jest rocznica zgonu Śgo Ładysława z Gielniowa. Zgon ten nastąpił w roku 1505. Również kościół ewangelicko-augsburgski obchodzi pamiątkę założenia kamienia węgielnego w roku 1778.

— Zarząd Stowarzyszenia Spożywowego „Merkury” w Warszawie, zawiadamia tych członków stowarzyszenia, którzy na zasadzie art. 7 Ustawy, zadeklarowali składać udziały ratami miesięcznymi lub tygodniowymi, iżby przypadającą drugą ratę do kassy stowarzyszenia, już bez przerwy regularnie wnosić raczyli. Raty udziałowe przyjmować będzie codziennie kassjer Stowarzyszenia w kantorze tegoż, znajdującym się przy ulicy Krak.-Przedm. N. 23 (róg Trębackiej) od godz. 12-ej do 2-ej po południu. — Prezes, *Nagórny*. — Członek Sekretarz, *Makowiecki*.

— Na posiedzeniu Komitetu loteryjnego w Warszawskim Towarzystwie Dobroczynności, pod prezydencją Hr. Stan: Ostrowskiego, postanowiono: (jeżeli członkowie Towarzystwa z ustawieniem fantów wydadzą), otworzyć wystawę fantów w Resursie Kupieckiej we Czwartek lub w Sobotę. Wejście ma być bezpłatne. Wystawa trwać będzie od godziny 11tej do 7mej wieczorem,

a przy niej deżury trzymać będą Członkowie i Opiekunki Towarzystwa. Na sali przy skarbonce, znajdować się mają sierotki.

— Koncert Stanisława Moniuszki, zapowiedziany na dzień 24 Kwietnia (6 Maja), odłożony do późniejszego czasu.

— Panna Germanówna, artystka teatru kaliskiego, przyjechała do Warszawy.

— W niedzielę ma się odbyć w gmachu Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności posiedzenie dam, na które zaproszone są wszystkie opiekunki dla przyjęcia dyżurów przy wystawie fantów w resursie kupieckiej, sessja rozpocznie się o godzinie 11ej rano, byłoby więc upragnionem, aby panie opiekunki zechciały przybyć i dopomóc komitetowi loteryjnemu, którego celem jest zwiększenie funduszków, posłużyć mających Dobroczynności tutejszej, do zaspokojenia potrzeb ubóstwa.

— JX. Ignacy Habielski, wikariusz kościoła Katedralnego Śgo Jana, sekretarz wydziału wsparcia przy Warsz. Tow. Dobr., objął administrację kościoła w woli.

— W dniu otwarcia wystawy fantów na loterję Warszawskiego Tow. Dobroczynności w Resursie Kupieckiej następujący członkowie Towarzystwa przyjęli na siebie deżury: Od godziny 11ej do 2ej pp. Bogowski Stanisław, Józefowicz Konstanty, od 2ej do 5ej, Sobolew Michał, Gautier Jan, od 5ej do 8ej. Grabowski Jan, Karasiński Leon—oprócz tego będą deżurować opiekunki, które nieomieszkamy przez pismo nasze uprzedzić.

— Onegdaj JW. Prezes Banku Polskiego podejmował u siebie cały skład biura swego.

— Jutro o 6ej po południu, posiedzenie w domu Schronienia Starców Śgo Ducha i Panny Marji na Nowem Miście.

— Do tej pory wydawaną ciepłą strawę po ochronach, zaprzestano udzielać, gdyż roboty w polach i ogrodach dostarczają chcącym pracy i zarobku.

— W skutek panujących od kilku dni przymrozków przed wschodem słońca w wielu tutejszych ogrodach poprzemarały winne latorośle. Najszkwarniejsze więc lato niezdolą powetować ogrodnikom poniesionej straty i znów w bieżącym roku właściciele winnic z pod Wiednia i Pesztu wywołują od nas niemało grosza za winne grona.

— Tak onegdaj, jak i wczoraj, na przedstawieniach komedji „Radcy pana Radcy“, wszystkie miejsca w sali teatru Rozmaitości były zajęte.

— Zapowiedziany koncert pana Troszla, odłożonym został na czas późniejszy. O dniu, w którym będzie wykonany, w swoim czasie doniesiemy. Niewątpliwą jest rzeczą, że jeżeli tylko dziesiąta część zwolenników talentu i zasługi p. Troszla na koncert się zbierze, sala będzie pełna.

— Koncert panny Zofji Siegenfeldówny, odłożonym został na 11 Maja, to jest na poniedziałek. Z przyczyn od koncertantki niezależnych, p. Rapacki udziału w nim mieć nie będzie. Wzamian jednak za to, pan Aleksander Chodecki, deklamacją swoją ma się do uświetnienia tego koncertu przyczynić.

— Korporację meklerów przysięgłych giełdy tutejszej, zwiększa w tych dniach wybrany kupiec pan Konstanty Thiel.

— Znany orientalista Pietraszewski, zamieszkały od wielu lat w Berlinie, tak ciężkiej od roku ulega

fizycznej niemocy, iż żadną miarą nie może zajmować się ani docenturą swoją w tamiecznym uniwersytecie, ani też żadną inną pracą. Ztąd zakradła się do jego domowego koła ciężka nędza.

— W Niedzielę wyjechał na kilku tygodniową kurację do Karlsruhu, p. Antoni Zalewski kasjer Wielkiego Teatru.

— Ciechocinek posiadający kąpiele słone istnieje już lat 30, woda jego była analizowana przez ś. p. Leśniewskiego Professora akademji. W ostatnich latach używało tam kuracji po tysiąc kilkaset osób. Szpital miejscowy Śgo Tadeusza, ma łózek 23. Miejscowym Doktorem jest Lekarz Ignatowski. Zwykły czas otwarcia kąpeli, jest 1go Czerwca.

— W tych dniach ukończono już na wieżycze gmachu Ratusza czatownię dla obserwowania wybuchu pożarów i otoczono ją żelazną balustradą. Dwaj robotnicy ukończywszy pracę zakładania rzeczonej balustrady w przystępie dobrego humoru wzięli się za rękę i kilkakrotnie przetańczyli polkę czy też walca. Widzowie też stojący na placu teatralnym dali im oklask za ów balet powietrzny.

— W Sobotę odbyła się zwykła półroczna sessja w zgromadzeniu młynarzy pod przewodnictwem Starszego Sekretarza Magistratu m. Warszawy P. K. Wielmana. Wyzwolono 9ciu czeladzi, a mianowicie: Baranowskiego Władysława, Drabego Maksymiljana, Klimpela Edwarda, Klejna Filipa, Liebelt-Wilhelma, Liebelt'a Jana, Metze'go Teofila, Szczesnińskiego Hipolita i Szultza Ferdynanda. Obrano Bajzycmajstrami: Szultza Maksymiljana i Bilewskiego. Starszym zgromadzenia jest pan Wojt Julusz; Podstarszym Cybe Samuel.

— Donosiliśmy o koncessji udzielonej p. St. Lesse-rowni na drogę żelazną od Chemnitz do Olbernhau, teraz dodajemy, że mieszkańcy Olbernhau obchodzili radośnie tę wiadomość, flagi Saskie i Związku północnego, wszędzie powiewały na gmachach, a około Rübenau, zbudowaną była brama tryumfalna.

— Jutro (we Środę), prelekcja p. Kotkowskiego, Prof. Szkoły Głównej o jeografii.

— Gołos pisze, że w Odessie pokazały się fałszywe 25-rublowe papiery nowego wyrobu.

— W ostatnim Przeglądzie tygodniowym, znajduje się artykuł z podpisem Gustaw D., traktujący rzecz o „Szpitalach i lekarzach gminnych“, w którym proszą aby ktoś szczegółowiej kwestję tę opracował. Rzeczywiście stan obecny jest opłakany, gdyż autor artykułu dowodzi, że był świadkiem jak w miasteczku Józefowie nad Wisłą w przeciągu 3ch dni, 160 osób umarło w czasie panującej epidemji, a u felezera nie było nawet środków do ratowania potrzebnych.

— W okolicach Iwangrodu, jeden z obywateli i przedsiębiorców, zamierza na wielką skalę otworzyć fabrykę obuwia dla włoścjan, jako dziś klasy najbogatszej i najliczniejszej. Skóry mają być zakupywane w dużych ilościach, jak również maszyny do szycia.

— Dowóz jesiotrów na targi za Żelazną-Bramę i na Rynek Starego-Miasta, był niezmiernie obfity. Jesiotry leżały na ziemi jak kłody drzewa; jeden z nich ważył 250 funtów, a głowę miał tak wielką jak wół. W Piątek, funt płacono po kop: 13, wieczorem tego dnia po kop: 10; w Sobotę rano po kop: 9, a wieczorem po kop: 7½.

— W Niedzielę, pani Eleonora Pechkrantzowa, założycielka Ochrony dla Izraelitek na Nowolipiu, opu-

ściła Warszawę, udając się z mężem na stałe mieszkanie do Wiednia. W Sobotę Opieka zgromadziwszy się w Ochronie, podziękowała Opiekuce za pracę, pożegnała odjeżdżającą i nakoniec wręczyła jej zbiorową fotografię, na której wszystkie dzieci powyższego Zakładu były odbite.

— P. Krogulski, członek orkiestry Wielkiego teatru, który występował w gościnnych rolach we Lwowie, powrócił w Piątek do Warszawy.

— Donoszą z Brzeska, że w pobliskiej wsi Jadownikach górnych, urodziła się żywo 29 z. m. para ciętych z sobą krzyżami, zupełnie wykształconych, z tą tylko różnicą, że oprócz zwykłych ogonów trzeci mniejszy ogon wyrastał z pomiędzy nich z części zrosniętej.

— W Wilnie wyszła książka hebrajska „Erech Teflach,” przez L. R. Kłaczo.

— Pomimo braku deszczu, szparagi są bardzo tanie na targach warszawskich. Za 30 kopiejek można dostać kopę szparagów średniej grubości, bardzo zaś grube kosztują od 50 do 60 kop. za kopę. Kupując trzeba wybierać z łepkami nieco fioletowymi, zielone bowiem łebki dają gorycz, nieświeżo. Rżnięte są również gorzkie. Raki ukazały się także, duże, to jest największe, jakie o tej porze być mogą, kosztują rs. 1 kop. 50, średnie 60 k., drobne za kopę 40 k. Ogórki są jeszcze bardzo w cenie, średni ogórek kosztuje od 25 do 30 kop. Świeże ryby, a mianowicie szczupaki płacono po 20 k. za funt. Jesiotra przywieziona taką obfitości na targi, że go płacono po 12, a nawet 11 k., gdy onegdaj jeszcze był w cenie 18 i 20 k. Jaja sprzedawano po 60 k. za kopę i to u włościan, którzy zwykle się więcej drożą z jajami jak przekupnicy.

— Jak donieśliśmy, berliński wielki los padł w bieżącym losowaniu na Nr 40723 do Królewca. Cały los jest w posiadaniu mieszczan tamtejszych.

— W sobotę 1go maja miało być podobno otwarcie wód mineralnych żelaznych w Sławinku pod Lublinem. Opis tych wód przez Dra Welsona i analiza ich przez pana Karpińskiego, zamieszczone są w „Tygodniku lekarskim“ z r. 1859.

— W niedzielę około godziny 6-tej wieczorem, na placu, wprost skweru, człowiek wieku podeszłego upadł, skutkiem potknięcia się tak nieszczęśliwie, że całą twarz krwią zboczył. Odwieziony został natychmiast do cyrkułu.

— Kuchnia tania Izraelska otworzyć się mająca pod Nr 2353/4 na ulicy Dzikiej, ustanowiła delegację do nadzoru przy restauracji lokalu, osoby składające takową są: pp. Feikind'owa Mirosława, Lewi'owa Wilhelmina, London'owa Marja, Lion'owa Justyna, Okręt'owa Matylda, Pozner'owa Matylda, Rotwandowa Marja, Nussbaum Hilary, Peltyn Samuel, Szwarz Bernard, i Taubwurzel Jakób. Restauracja lokalu odbywać się będzie pod kierunkiem pana Zochowskiego budowniczego.

— Do Łodzi przybyło już z Kalisza towarzystwo dramatyczne p. Trapszy i w Niedzielę dało w sali teatru Sellins'a pierwsze widowisko. Widowisko to składało się: z komedji „Tajemnica“, komedji „Filizanka herbaty“ i operetki „Bursze“. Na wczoraj zaś afisze zapowiedziały spektakl składający się z komedji pana Bałuckiego „Polowanie na męża“ i operetki „Piękna Galatea“, a na dzień dzisiejszy, przedstawienie komedji „Panie kochanku“ i monodramu Ładnowskiego „Zosia druchna“.

— We czwartek na wielkiej scenie ma być wykonana opera Donizetti'ego „Marja di Rohan“, przez panny: Kwiecińską i Szwarcerównę, oraz panów: Filleborna i Koehlera. Opera ta, znana u nas z przedstawień trupy włoskiej, goszczącej w roku 1856, wystawioną była po raz pierwszy pod kierunkiem swego kompozytora, w teatrze opery w Wiedniu w roku 1834. Libreto „Marji di Rohan“ przetłumażył pan Leopold Matuszyński. Po przedstawieniu zaś wzmiankowanej opery Donizetti'ego, mają być wkrótce wykonane: opera Gounod'a „Romeo i Julia“ i operetka Offenbacha „Piękna Helena“. Główne role w operze Gounod'a, powierzone zostały pani Dowiakowskiej i panu Fillebornowi.

— Przypominamy ponownie akcjonariuszom towarzystwa zachęty sztuk pięknych, że reprodukcje z obrazu J. Simmlera „Przysięga Jadwigi“, odbierać mogą za okazaniem właściwych biletów w kancelarii Wystawy Sztuk Pięknych.

— W korespondencji z Krakowa, zamieszczonej w sobotnim numerze pisma naszego, znajduje się pomiędzy innemi wiadomości, że artysta teatru Krakowskiego p. Benda, zawezwany został do Warszawy, dla występowania w rolach gościnnych na tutejszej scenie. Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że wiadomość podana przez korespondenta jest mylną, ponieważ dyrekcja teatrów warszawskich żadnego kroku w tej mierze nie czyniła.

— Podobnie jak w latach zeszłych, Dyrekcja dróg żelaznych Warsz.-Wied. i Warsz.-Bydg. urządza pociągi spacerowe w każdą niedzielę i w każdy dzień świąteczny do Skierniewic i stacji pośrednich z powrotem bezpłatnym. Z pociągów tych, publiczność warszawska korzystać będzie mogła już w przyszły czwartek, jako w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Pociągi spacerowe odchodzić będą o godzinie pół do 7 z rana, następnie o godz. 11, tudzież pół do 2-giej. Powrót ułatwią pociągi od granicy wracające. Do nader także ważnych zaliczamy dogodności nowe postanowienie Dyrekcji dróg pomienionych, względem ułatwienia warszawianom taniej komunikacji przez cały sezon kuracyjny z Ciechocinkiem, gdzie przebywałem wiele pokrewnych im lub znajomych rodzin. Pociągi te wychodzić będą z Warszawy w wigilię każdego dnia świątecznego, cały dzień świąteczny posłuży pasażerom do przebywania w Ciechocinku, powracać zaś będą mogli bezpłatnie dnia następnego dwoma pociągami, rannym lub południowym. Blizsze warunki zapewne Dyrekcja z swej strony ogłosi.

— W zeszły Piątek w cyrkułe Łazienkowskim, w domu pod Nr 2993, Teodor Jankowski, czeladnik ślusarski, w kłótni z gustawem Szarkiem, swoim kolegą, zranił go nożem w bok lewy, lecz tylko skórę mu przeciął. Szark odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus, a Jankowskiego aresztowano w celu ukarania podług prawa. — W tymże cyrkułe, Wojciech Stolarczyk, wyrobnik, jadąc furmanką przez ulicę Czerniakowską skutkiem załamania się deski, na której siedział, spadł i kołem przez piersi przejechanym został; niebezpieczeństwo życiu jego nie zagraża. Stolarczyk odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

— Michał Owczarek, niegdy służący, otruty ciastkami, razem ze ś. p. Smolikowskim, i w skutek tego sparaliżowany, niezdolny do żadnej pracy, z żoną i dwojgiem małoletnich dzieci, odwołuje się do serc miłosiernych, z prośbą o wsparcie na koszt kuracji i

zaspokojenie głodu biednych dzieci, gdyż pozostaje bez żadnego funduszu. Mieszka przy ulicy Wróblej, Nro 2884.

— Repertuar wydany na bieżący tydzień, zapowiada na Piątek dwunaste przedstawienie dramatu „Zbójcy“.

— Szaradę premjową odgadł pierwszy p. Ludwik Malinowski. Znaczenie jej jest *Na kry cie*.

— Złożoną broszkę złotą, która w dniu onegdajszym w kościele ewangelickim, w czasie uroczystości konfirmacyjnej znalazła, rostała; odebrać można w redakcji tutejszego pisma, za udowodnieniem.

Skierniewice dnia 1 Maja 1869 r. — Zaledwie mieszkancy miasta naszego ochłoneli cokolwiek po ostatnim pożarze w dniu 25 Kwietnia r. b., znowu nowa klęska nocy dzisiejszej nas nawiedziła. O godzinie 11ej w nocy w części miasta, złożonej z samych domów drewnianych wszczął się ogień. Przy silnym wietrze i braku narzędzi ogniowych, które przy ostatnim pożarze, popsute lub poniszczone zostały, zdawał się wszelki ratunek niepodobnym, i obawa była, że większa część miasta spłonie. Dla tego wielką wdzięczność mamy dla p. Leona Głodzińskiego właściciela Dębowej Góry, o 3 wiorst od Skierniewic oddległej, który przybywszy z włościanami i własnymi narzędziami ogniowymi, wielce przyłożył się do powstrzymania ognia. Żołnierze garnizonu tutejszego czynnie także przykładali się do powstrzymania ognia. O godzinie 3ej rano pożar już przytłumiony został. Spłonęło razem z oficynami 8 domów. Do osób którym również podziękowanie należy się, za czynny udział w ratunku pożaru policzyć należy p. Castellaz, Intendenta pałacu i p. Kazimierza Regulskiego Inżyniera, pierwszy przybył z narzędziami ogniowymi pałacu skierniewickiego, a drugi z narzędziami kolei żelaznej.

— Ostatnie wiadomości z Wieliczki twierdzą, że przypływ wody w salinach wcale się nie zmienił. Przypływ ten obecnie obliczony zgadza się z mierzonym dawniej gdy dostęp do chodnika „Kloski“ był wolnym.

— D. 29 z. m. subhastowano w Lesznie dobra Garzyn, położone nad szosą lesznińsko-gostyńską. Nabyła je firma handlowa „Józef Abraham Moll“ za 90,000 talarów. Dobra obejmują 2,300 morgów, a niedawno jeszcze z wolnej ręki ofiarowano właścicielowi 120,000 talarów.

— Z Krakowa 30 Kwietnia. Targ na Baranie w dniu wczorajszym odbyty, bardzo mało się różnił w cenach zboża od targu wterkowego. Dowieziono do dwóch tysięcy korcy twardego zboża, które przy chwiejących się cenach dopiero około południa rozprzedano. Rzekapaku nie dowieziono, koniczyzny zaledwie 1½ korca pojawiło się na targu.

Ostatnie Wiadomości Polityczne.

Z Barcelony donoszą, o krążących na pograniezu oddziałach karlistów i izabellistów. Pierwsi jako godło i środek wzajemnego poznania noszą lilje, drudzy stokrotkę. Lilja jak wiadomo, jest herbem Burbonów, a stokrotka (marguerite) oznacza alluzję do imienia Małgorzaty, księżnej Madrytu. „Kolońska gazeta“ podając tę wiadomość, do której nie przywiązuje wiary, wątpiąc o istnieniu i jednych i drugich, robi trafną uwagę, że zbyteczną byłaby tu interwencja policji lub

siły zbrojnej, gdyż jedni drugich pozajadaliby z pewnością.

W Paryżu i w całej Francji o jednym tylko mówią, a mianowicie o wyborach, o kandydatach i o rezultacie głosowania; Kwestje zewnętrzne, stosunki międzynarodowe, pokój, wojna, wszystko co wczoraj zajmowało, dziś zobojetniało. Nawet wyjazd cesarza do obozu w St Maur, obiad, który tam zjadł, dawniej byłyby posłużyły za kanwę do najróżnorodniejszych przypuszczeń, a dziś pytają się, czy i to nie jest jakimś manewrem wyborczym?

Rozwiązanie Ciała prawodawczego nie zatrzymało prac senatu, który nie przestaje zgromadzać się, i który ma jeszcze położyc swoją wizę na budżetach i innych prawach uchwalonych świeżo przez Izbę.

Ministrowi sprawiedliwości we Francji p. Baroche powierzonym został tymczasowy kierunek ministerstwa skarbu.

Podróż Cesarzowej Francuzów do Jerzolimy już stanowczo zdecydowaną została. Cesarzowa Eugenia w licznym orszaku z Korsyki ma wypłynąć do Egiptu, gdzie wice król z całym wschodnim przepychem przyjmować ją będzie; zwiedzi port Saide, roboty Suezkiego kanału, a następnie popłynie do Bejrutu i stąd do grobu Zbawiciela odbędzie pielgrzymkę. Osoby mające składać orszak cesarzowej, już wyznaczone zostały.

Pomiędzy stronnictwami parlamentarnymi we Włoszech dokonywa się w tej chwili dzieło przeistoczenia. „Wiadomości dochodzące nas ztamtąd, stwierdzają (o czem już donosiliśmy) fakt zbliżenia stronnictwa „Permanente“ z jenerałem Menabrea i jego gabinetem. Nie tylko sami piemontczycy dopomagają do utworzenia nowego rządowego stronnictwa, ale nawet i zwolennicy p. Mordiniego łączą się z nimi i zawierają przymierze w warunkach określonych przez pp. Menabrea, Ricasoli, Ferraris i Mordini, upoważnionych do układania się, każdy imieniem swoich przyjaciół. Pierwszym z takich warunków, jest przyjęcie planu finansowego p. Cambray-Digny, bez żadnych zastrzeżeń.

Ta zmiana rzeczy w położeniu parlamentarnem pociągnie prawdopodobnie za sobą zmianę ministerjalną i p. Menabrea będzie musiał podać się do dymissji, ażeby przyjąć zadanie utworzenia nowego gabinetu, i oswobodzić się na tej drodze od większej połowy swoich obecnych kolegów. Z tych albowiem pozostałoby tylko pp. Cambray Digny, minister skarbu i jenerał Bertole Viale minister wojny. Główne teki wakuujące dostałyby się pp. Ferraris, Correnti, Guerrieri, Mordini.

O ile wiadomości te, które czerpiemy z korespondencji dzienników francuzkich, zasługują na wiarę, orzec trudno, sam fakt jednak przejścia piemontczyków na stronę rządu, jest niezawodnym.

„Wanderer“ wiedeński podaje pogłoskę, według której cesarz Franciszek Józef uda się do Konstantynopola w czasie zamierzonej podróży do Dalmacji. Były to pierwsze odwiedziny austriackiego cesarza oddane sułtanowi.

P. Frère Orban już w Brukselli. Kommissja międzynarodowa, której członkowie wkrótce mianowanymi zostaną, rozpocznie swe prace bez zwłoki. Natychmiast po ukończeniu narad zajmie się ułożeniem stanowczej konwencji, która jednocześnie z podpisaniem, wejdzie w wykonanie. Kompanja Wschodnia francuzka i oba Towarzystwa belgijskie, zostały uwiadomio-

ne, jak słyhać, że już teraz mogą przystąpić do eksploatacji podwójnej sieci kolei żelaznych, która była przedmiotem obecnych zasad. Spodziewają się, że p. Frère Orban powróci po wyborach do Paryża, jako reprezentant Belgji w wspomnianej kommissji.

Zamieszki i niepokoje uliczne, dochodzące nawet do krwawych starć pomiędzy katolikami a protestantami w Irlandji mnożą się. Na piątkowym posiedzeniu Izby gmin, deputowany z Liwerpoolu S. R. Graves konserwatysta, podnosił tę sprawę, skreślając oplakane położenie irlandzkich prawnych stosunków i zapytując, co rząd w tym razie czynić zamierza. Fortescue minister stanu do spraw irlandzkich, przyrzeka energiczne przeciw-środki, a lord Stanley domaga się wyraźniejszego oświadczenia, i powiada, że wypuszczenie fenjenów na wolność, byłoby błędem ze strony rządu.

Depesza z Dublinu donosi, że podczas bytności ks. Artura, w Londonderry, miasto to było widownią ważnych zamieszek. Buntownicze zbiegowiska musiała policja rozpedzać i użyć na ten cel broni. Dwóch ludzi zabito, jak słyhać, a mnóstwo poraniono. Telegram nie podaje powodu tych zaburzeń. Wiadomo tylko, że podczas gdy ks. Artur znajdował się w Corporation Hall, tłumy wydawały okrzyki nieprzyjazne Gladstone'owi.

„La France“ donosi, jako o pogłosce krążącej o nastąpić mającem d. 11 b. m. w Izbach rumuńskich oświadczeniu księcia Karola, że żeni się z księżniczką Thyzą, córką króla duńskiego, a siostrą przyszłej cesarzowej Wszech Rosji, przyszłej królowej angielskiej i króla greckiego.

(W. T. B. Indép. belge, Jour. des Déb., La France La Liberté, Le Nord, Köln. Ztg., Staats Anz., Neue Preuss. Ztg., Nordd. Allg. Ztg.)

W wianku z konwalji w jaskółek chórce,
Z południa płynie hoża, radosna,
I od jej oczów w całej naturze,

Lśni wiosna,
Już sen się zmienił, z słoneczną twarzą,
Kroczy i dziwi świat cudną szatą,
A słowik śpiewa różom co marzą:

To lato!

Lecz znów się rozwił sen tak czarowny,
Sen pocałunków, pieśni uniesień,
Wtór żółtkłym liściom śle ptak wędrowny:

Już jesień!

I znów w chacie dziewcze się smuci,
Łzawemi w koło patrzy oczyma,
I przy kądzieli tęskną pieśń nuci:

Znów zima.

Redaktor, W. Szymanowski.

— Dzieło Zachariego, „Wykład prawa cywilnego francuzkiego“, tłómaczenie Ostapowicza, którego wydawnictwo, dla przyczyn od wydawcy niezależnych, wstrzymane zostało, nadal wychodzić będzie i zeszyty 4, 5 uzupełniające tom I, wyszły z druku. Dalsze tomy wychodzić będą zeszytami, po cenie 50 kop. za zeszyt. Osoby, które raczyły nabyć pierwsze trzy zeszyty dzieła tego, raczą się zgłosić po odbiór ciągu dalszego do księgarni i składu nut muzycznych Ferdynanda Hösick, przy ulicy Senatorskiej Nr 496, lub też

do tej z księgarni, w której początek dzieła nabyły. O wyjściu dalszych zeszytów, księgarnia donieść nie omieszcza. (2—2) —2836—

— Choroby syfistyczne leczy prędko i radykalnie najnowszym sposobem doktor Kohn, ulica Królewska, dom Joziorańskiego, Nr 39 nowy. Chorych przyjmuje od 8-ej do 10-ej rano i od 3-ej do 6-ej po południu.

(2—0)

—2819—

— Przyjąwszy w swój zarząd, na mocy danej mi plenipotencji, interesy **Handlu herbaty P. Nadwornego Dostawcy** Moskiewskiego lej gildji kupca, Mikołaja Józefowicza **Koreszczenko w Warszawie**, na Senatorskiej ulicy, w domu Piotrowskiego, Nr 396, liczę swym obowiązkiem zawiadomić o tem Szanowną Publiczność i najpokorniej upraszam we wszystkich interesach dotyczących się tego handlu z przeszłego, teraźniejszego i przyszłego czasu, zgłaszać się nie do poprzednika mego, którego czynność już nie egzystuje, a do mnie, adressując się wprost do rzeczonoego magazynu. Upprzedzam zarazem, że wszystkie interesy, zrobione z nim z obecnego czasu, nie będą miały dla firmy p. Mikołaja Józefowicza Koreszczenko obowiązującej siły. Dowierzyciel mój wysoko czci zaufanie, okazane jego firmie przez tutejszą Szanowną Publiczność tak stołeczną jak też i prowincjonalną, wdzięczny jest jej wiele za takowe, obowiązał mnie dokończy wszelkich starań dla większego jeszcze zadowolenia publiczności i w tym celu zaopatrzył obecnie Warszawski Magazyn ze swego Głównego Magazynu w Moskwie wielką ilością herbaty rozmaitych cen, wysokiego gatunku, przyjemnego smaku i aromatu, sprowadzonej przezeń świeżo, ładem, wprost z Kjachty, którą to herbatę mam zaszczyt rekomendować publiczności. On obiecał i na przyszłość wysyłać mi herbatę najlepszą i najświeższą Kjachtyńskiej wymiany. Ze swej strony mogę zapewnić Szanowną Publiczność, że wszystkie moje usiłowania skierowane będą ku temu, żeby zadosyć uczynić życzeniom mego Powierzyciela i swoją bezustanną gotowością do Jej usług i rzetelnem wypełnieniem przyjętych przezemnie względem Publiki i mego Powierzyciela obowiązków, powiększyć zasłużone tutaj i wszędzie zaufanie do firmy p. Mikołaja Józefowicza Koreszczenko. — Zasady i warunki handlu herbatą w Warszawskim Magazynie p. Mikołaja Józefowicza Koreszczenko, opublikowane poprzednio przez niego, pozostają nadal bez przemiany. Roszkowski.

Warszawa d. 9/21 Kwietnia 1869 r.

(3—3)

—2811—

— P. Wincenty Starkman, właściciel składu towarów futrzanych w gmachu teatru Wielkiego, powrócił w tych dniach z zagranicy, dokąd udawał się w celu zaopatrzenia swego handlu w świeże towary. Powyższy skład, równie jak i w latach przeszłych, przyjmuje wszelkie futra na letnie przechowanie.

—3072—(5150)

— Feliks Dębski, dotychczasowy assessor sądu prawczego w Warszawie, mianowany adwokatem przy sądzie apellacyjnym królestwa, otworzył kancelarję w domu hr. El. Krasińskiej, przy ulicy Długiej, Nr 590 (9 nowy), drugie piętro.

(2—3)

—3038—(5,077.)

— Przed kilku dniami znaleziono w bliskości ogrodu Botanicznego, pierścień złoty; wiadomość o tymże może poszkodowany otrzymać u szwajcara w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych. —3065—

